

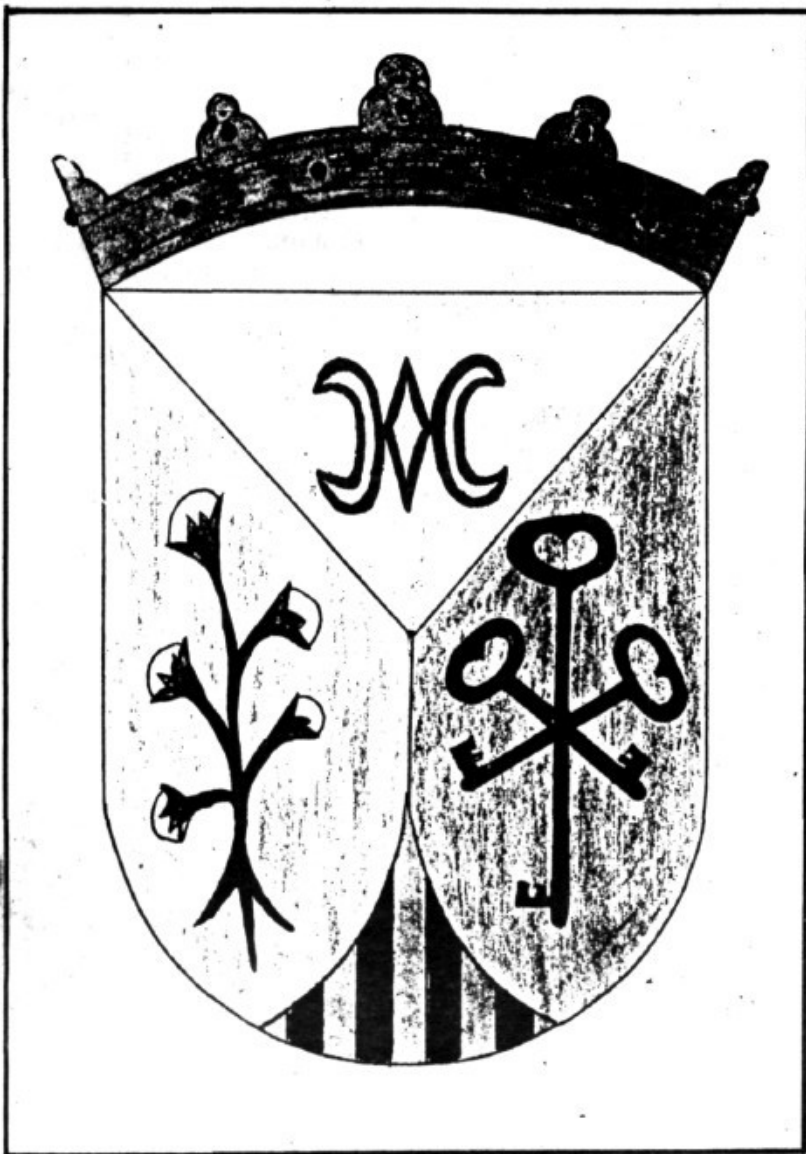

Nº 162

ARIANY

Gener-Febrer 1988

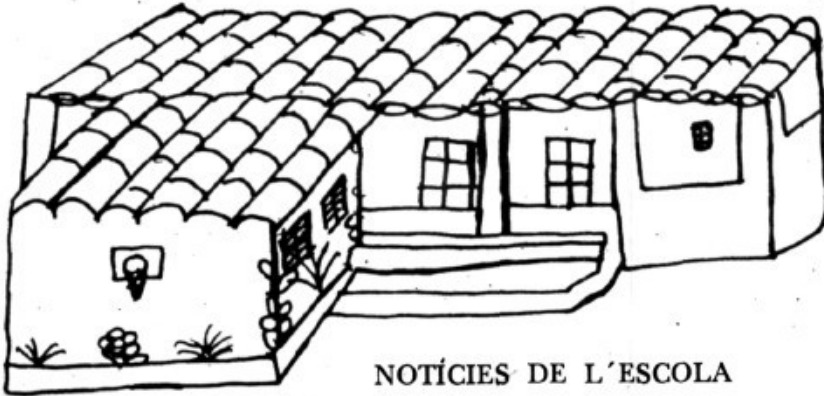
JA TENIM ESCUT

Dia 18 de gener el Consistori es va reunir en sessió extraordinària per tal de tractar entre d'altres assumptes, l'aprovació inicial de l'Escut d'Ariany.

L'escut, com podeu veure, el forma el cotoner en flor, damunt un fons color ocre.

Tres claus creuades, dues de petites i una de més grossa que simbolitza la independència d'Ariany respecte a Petra (a l'escut de Petra, hi ha tres claus completament iguals) damunt un fons vermell. La M mariana, que ha estat l'emprada fins ara a l'encuny de l'ajuntament d'Ariany, damunt un fons cel. La cuatri-barrada i la corona reial.

NOTÍCIES DE L'ESCOLA

Dia 5 de Gener.- La Coral Infantil de l'escola d'Ariany fa la seva presentació fent un petit concert a la parròquia, abans del repartiment de les joquines. Pel poc temps que du assajant ho va fer bastant bé, llàstima que l'acústica, i l'emoció dels pares i els nins no acompanyàs l'audició.

Dia 17 de Gener.- L'escola participà amb dues carrosses a la festa de les beneïdes de Sant Antoni.

Una carrossa, amb la gran majoria de nins grans, es va vestir d'orquestra, mentre l'altra era una col·lecció de pagesos i animalons. Era la dels més petits. Tant una com l'altra tingueren una bona acceptació i varen esser premiades.

Les carrosses anaven adornades de dues gloses, aquesta es va fer expressament per nosaltres:

*"Sant Antoni és un gran sant
que li agrada molt sa festa;
per això l'acompanyam,
tots els al.lots d'Ariany,
amb aquesta gran orquestra".*

Dia 21 de Gener. L'escola va de visita al campament que el regiment d'Infanteria Palma 47, tenia instal·lat a la possessió de Mont-Blanc. Aquesta visita va esser promoguda pel mateix regiment, que vengué a convidar-nos.

A Mont-Blanc, els nins pogueren observar totes les instal·lacions i l'equi-

pament que tenim per allà. Així i tot vàrem tastar uns panets que feien ells i que, segons van dir, en beraven cada dia.

Dia 11 de Febrer.- Festa de les Carnestoltes.

Enguany a l'escola hi va haver festa gran perquè a més de les disfresses es va fer una xocolatada, en la que es varen juntar els nins de ca les monges i els de l'escola.

Una vegada tots amb la disfressa, van anar a fer una volta pel poble, com si fos una petita rua, acompanyats de cançons, i de festa.

Com a darrera notícia, direm que l'escola, des del mes de desembre, està adscrita al Programa de promoció de la Salut dental, del servei d'Educació Sanitària de les escoles d'Infants, del Consell Insular de Mallorca.

Aquest programa de prevenció i educació, consisteix amb una informació, i desenvolupament d'aquesta, dins la classe. Tenim material bibliogràfic i de fitxes.

L'altra part d'aquest programa, és la que podríem qualificar de prevenció: glopejam fluor un pic per setmana dins la classe.

Aquesta promoció, el Consell Insular té previst que es faci durant tota l'E.G.B.

EL CARNESTOLTES DE 1988

Una vegada més, al nostre poble, i a altres molts, han arribat uns dels dies més alegres i divertits de l'any. Em referesc al carnestoltes. Aquest any hi ha hagut molta participació tant a l'escola com al Local.

El dijous, dia 11 de febrer, tots els nins de l'escola i de ca ses monges i també algunes dones es disfressaren i sortiren al carrer.

Ens vàrem reunir tots a la plaça. Cantàrem, ballàrem i fèrem un poc de renou.

El millor va ser la xocolatada. Xocolata i ensaimades per tot-hom. Pel dijous ja bastava. Però el carnestoltes no havia acabat, ni prop fer-hi.

El dissabte, dia 13 de febrer, al vespre, una part considerable del poble i altra gent que no ho era, es disfressaren i anaren al "Local". N'hi havia de tota classe: que feien por, que feien gràcia, que eren guapos...

Hi va haver rifes i un aperitiu per a tots. També actuacions musicals i un obsequi per tots els participants en la gran festa.

Baix del punt de vista de molta gent va esser un èxit i la gent ho va passar bé, que és el més important en una festa com el carnestoltes.

Pere Obrador Bauçà.

ARIANY

Revista Local Independent
Adreça: Forà, 14. 07529 Ariany
Telèfon: 56 12 37
Imprimeix: "Apòstol y Civilizador" Petra.
Dipòsit Legal: PM 207-1971
Col·laboren: Col·legi Públic d'Ariany, Parròquia d'Ariany, Associació de Pensionistes de la 3ª edat d'Ariany, Margalida Taberner Ribot.
Fotografia: Joan Ferrer Ramis
Redacció i Montatge: Gabriel Frontera Mestre, Maria Mestre Ribot, Jaume Taberner Ribot, Catalina Pont Julià, Joan Molinas Julià
Nota: La Revista no s'identifica amb els diferents escrits que en ella apareguin, aquests expressen únicament l'opinió dels seus autors.

PRENSA
ORDINA

es premiaren les millors disfresses.

* El dissabte dels Reis, 5 de gener, va fer la seva presentació la coral infantil d'Ariany. Malgrat el repertori de cançons no fos molt extens, tinguem en compte que fa tan sols dos mesos que s'ha formada, ho varen fer molt bé. Esperem sia prest la pròxima actuació.

* *Després de l'actuació de la coral, els Reis Mags repartiren els regals als nins d'Ariany, que no se'n porien avenir de què el rei negre no duqués enguany betum per sa cara. Tampoc no va mancar s'interpretar dels reis que de cada any parla millor les llençues d'Orient.*

* Dia 10 de gener es va celebrar a Son Servera la V Trobada de dimonis. Tot un espectacle de barrufets, banyes de tota mida, de tot color i fesomies de les més ferestes que us pogueu imaginar. El dimoni d'Ariany tampoc no hi va voler faltar i l'hi va acompanyar Sant Antoni. Els varen rebre amb aquesta glosa:

En aquest gener d'enguany
fan festa tots es dimonis
també Tonines i Tonis
i es dimonis d'Ariany.

* *l el dissabte de Sant Antoni, foc i fum pels nostres carrers com mai no ho havíem vist. Enguany foren 11 els foguerons que es cremaren al nostre poble, i tots ells amb bona taula parada i bauxa fins tard. L'Ajuntament els va obsequiar a tots amb una ensaimada i un parell de botelles de cava.*

El diumenge, com és ja tradició, el solèmn ofici en honor a Sant Antoni amb D. Francesc Ramis, acompanyant amb l'orgue al coro parroquial, i va predicar D. Pere Ribot Mestre, TOR, fill d'Ariany.

El mig dia Sant Antoni i el dimoni replegaren pel poble les joies del sorteig de ses beneïdes, i enguany hagueren de canviar sa somera i es carretó per una furgoneta, degut a la pluja que va fer fins just abans de començar ses beneïdes.

Malgrat el mal temps, hi hagué molta gent que va acudir a veure desfilar les carrosses i comparses. Els premiats foren els següents:

- 1er.- L'Infern
- 2on.- Coral Infantil
- 3er.- Beneïda d'animalons
- 4art.- Sa Peluqueria
- 5è.- Escola de Ball: Ses nines.
- 6è.- Els Quintos.

Comparsa: Ses Mòmies.

* El passat dia 11 de febrer, Dijous Llarder, l'escola va organitzar una rueta juntament amb els menuts de Ca Ses Monges, es varen desfressar també un parell de mares. Desfilaren pels nostres carrers i acabaren després amb una xocolatada a la mateixa escola.

* *El dissabte següent, dia 13, l'Ajuntament organitzà un ball de disfresses al Local Parroquial que va esser tot un èxit.*

L'assistència de públic fou massiva, tant de disfressats com de gent per veure-ho, hi hagué obsequis, rifes i refresc per a tots els disfressats, i al final

* El 2 de febrer, dia de la Mare de Déu del Candaler va esser notícia, per desgràcia, per l'absència de candeles beneïdes a la missa, i encara, més ho va esser l'endemà la manca de la benedicció dels fruits i de la invocació a Sant Blai, i de la unció al coll d'oli de Sant Blai.

La gent no s'explica com a Ariany es lleva aquesta hermosa tradició quan per a tota Mallorca es segueix fent, i perquè en tenim altres que pareix esser que han desaparegut de quasi tota Mallorca, com són les cofraries, (i que consti que res hi tenim en contra). Que no donin llorer per Sant Josep per manca de llorers ho entenem, que no donin candeles per estalviar (hem de fer ses teulades noves) també ho podem entendre, però per un poalet d'aigua!, senyor rector... no val la pena no quedar bé davant Sant Blai.

* *Pluviòmetre.*

Gener:

Dia 1.-	4 l/m ²
13.-	3 "
14.-	3 "
15.-	5 "
18.-	7 "
19.-	18 "

40 l/m²

Febrer:

Dia 25.-	3 l/m ²
26.-	4 "
29.-	4 "

11 l/m²

Aquesta és una nova secció on aniran sortint uns temes que potser hagin fet un poc de la nostra història d'Ariany, a vegades hem sentit dir que la millor història és la que no està escrita i és la que ens conten els de més edat, tal volta és una història d'anècdotes, però això no té res que veure i el que volem fer és anar cercant aquestes anècdotes que pertanyen en el nostre poble. Els temes que aniran sortint creim que seran de l'interès de la gent jove i de la gent major; de la gent jove perquè podran sobre coses que fins ara ignoraven i per la gent major per recordar un temps passat que ells han viscut amb més o menys alegria.

Per començar hem escollit el tema de la Banda de Música que hi va haver a Ariany, el fet és que varen existir dues bandes, avui en parlarem de la primera, a la pròxima revista ho farem

de l'altra.

Aquesta banda de música va ser fundada a principis de segle, i el principal promotor de la mateixa era l'amo Antoni Mestre Mestre (Pavana), aquest home els vespres anava d'Ariany a Petra a peu per aprendre un poc de solfeig per començar a tocar, i anava a ca un tal "mestre Antoni Marxando" que li ensenyava el solfeig.

L'amo Antoni "Pavana" quan en va sobre un poc en va ensenyar a altres homes i formaren la primera banda de música, els components de la mateixa eren: Antoni Mestre Mestre (pavana), que tocava el bombo; Miquel Mestre Mestre (pavana) tocava la bombardina; Joan Mestre Mestre (pavana) tocava el cornetí; Llorenç Mestre Mestre (pavana) tocava el baix; és curiós el fet de que quatre germans tocassin. També hi havia l'amo Pep Tugores Genovard

(roig) que tocava el sobrebaix; Pere Pep Cànaves Montserrat (cànaves) tocava la caixa; Bernat Font Gelabert (xisquet) tocava els platillos; Guillem Genovard (groc) tocava el clarí i avegades el cornetí; Biel Maimó Cànaves (comte) tocava el clarí; Pere Mestre Font (pollo), Pep Lliteres Pallicer (mestre Pep ximena), Pere Lliteres Mestre, Toni Font (llebre) tocava el clarí, Miquel Cànaves (tubet), Antoni Mestre (de sa posada), Jaume Frontera (roquet); a més d'aquests que eren els músics hi havia en Salvador "Miano" que era el que duia el bombo, dins tota aquesta relació hi havia els més vells que la varen començar i els més joves eren els que la continuaven, no varen tocar tots al mateix temps. Hem de fer notar que de tots els músics només n'hi ha un de viu que és l'amo Biel Maimo Cànaves (comte).

FOTOGRAFIA DE LA BANDA DE MÚSICA

Començant per l'esquerra:

1.- ANTONI MESTRE MESTRE (L'AMO ANTONI BARXO)	5.- JAUME BAUÇA (GUAPO)	11.- MIQUEL MESTRE MESTRE (PAVANA)
2.- PEP LLITERES PALLICER (MESTRE PEP XIMENA)	6.- PERE MESTRE FONT (POLLO)	12.- PERE LLITERES MESTRE
3.- ANTONI FONT (LLEBRE)	7.- ANTONI MESTRE (DE SA POSADA)	13.- PEP TUGORES GENOVARD (ROIG)
4.- JAUME FRONTERA (JAUME DE SA FIGUERETA)	8.- BIEL MAIMO CANAVES (COMTE)	14.- MIQUEL CANAVES (TUBET)
	9.- GUILLEM GENOVARD (GROC)	15.- JOAN MESTRE MESTRE (PAVANA)
	10.- LLORENC MESTRE MESTRE (PAVANA)	

MÚSICA (I)

Aquesta banda va augmentar fins als anys 50 que per diverses causes, com podien ser malaltia, mort, vellesa,

etc., dels seus components, es va desfer.

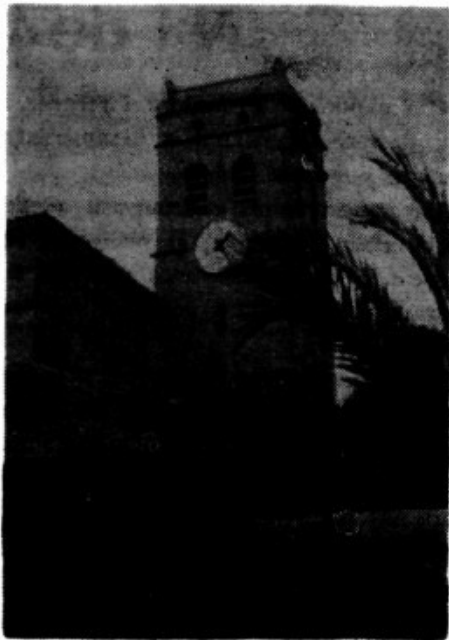
Normalment solien actuar a les principals festes del poble, com per exemple el Dijous Sant, el Divendres Sant, el dia de Pàsqua, el dia del Corpus a les processons, també els horabaixes d'estiu dels diumenges tocaven damunt la plaça i tota la gent anava a sentir-los, per les verges també anaven a fer serenates; hi ha constància de què per Santa Praxedis anaven a tocar a Petra i també al poble de Vilafranca, però principalment era una música al servei de la Parròquia, per la festa del poble anaven a missa i es posaven allà on ara està el Sant Crist i quan el capellà alçava Déu tocaven la marxa reial.

Aquests músics no cobraven res, normalment quan anaven a tocar a poble extern ho feien pel sopar, Don Martí Truyols a vegades els convidava a fer qualche berenada a Son Bauló.

D'aquesta Banda encara en podem veure alguns dels instruments que empraven, estan exposats dins el cafè del "Local".

Això ha estat la poca informació que hem pogut trobar d'aquesta primera banda, llevat d'algunes actuacions de caràcter especial creim que poca cosa més en podem dir.

Catalina Pont i
Jaume Taberner

NOVA ETAPA

I la vida segueix. Entren nous col·laboradors. Es faran noves seccions i si Déu ho vol, cada dos mesos amb més o manco puntualitat la Fulleta estarà entre les vostres mans.

Què pretenem? Lògicament, no fer càtedra ni declaracions de principis a cada pàgina. L'únic que volem, és contar el que veim al poble i escriure la història nostra de cada dia. No som partidistes ni estam casats amb ningú, el que així ho creu, no importa seguesqui llegint, ara, el que sí puc dir, al manco particularment, és que no acceptaré mai la crítica feta amb mala intenció. Ja es sab que "A poble petit, llengüa llarga", però, és que per aquí, n'hi ha que la tenen de dos pams! Menys criticar, menys parlar malament de les nostres limitacions, que les reconeixem i acceptam, i més ajudar i col·laborar. Estam oberts a tothom i mai rebutjarem escrits i col·laboracions mentres siguin presentables i no ataquin a persones concretes. Ens arriben notícies i sabem que criticau, però la millor crítica, és ajudar a corregir les faltes que tenim i tots ens podeu ajudar i tots en sortirem beneficiats, sinó, En Joan se n'ha anat, em cansaré jo, es cansarà Na Maria... i poc a poc, una de les úniques, per no dir en aquest moment l'única manifestació cultural d'Ariany desapareixerà...

Està en mans d'alguns de vosaltres que així no sia.

Biel Tovell.

Com ja haureu pogut veure en aquest número, hi ha hagut canvis. En Joan Genovart, segons va explicar al darrer número, ha decidit deixar de col·laborar per motius personals i que no som qui per discutir.

Què puc dir? Idò que em sab greu. Què perquè? Per començar, perquè deia les coses amb gràcia, encara que no caiguessin bé; per seguir, perquè es romp un grup de treball que hem duit una sèrie d'anys una feina amb il·lusió i per acabar perquè no és que precisament sobrin molts de col·laboradors a aquesta revista.

Però, "A rey muerto, rey puesto". Aquesta "Fulleta", va sentir molt quan D. Mateu Amorós hagué d'abandonar Ariany, i per tant aquesta publicació. Aleshores, tothom pensava que aquesta publicació desapareixeria. No fou així. És veritat que tal volta amb ell tengués més qualitat, recordau les pàgines de història que ell publicava i que amb la seva fuga varen desaparèixer; però per contra, es varen augmentar el número de pàgines impreses i les seccions, tot a força d'il·lusió, molta feina, incomprendions, disgusts i per damunt tot,

conscients-de les nostres limitacions.

Ara, per altres motius, també ens deixa En Joan. Té les seves raons i deixa aquesta secció que ha agradat o no ha agradat, però el que és segur és que no ha deixat indiferent al poble, prova de la seva acceptació.

ELS QUINTOS INFORMEN

Per començar l'any nou, o més bé dit, quan ja havia començat vàrem organitzar la cavalcada dels reis, va ser un acte senzill sense sortir de lo normal, només amb la peculiaritat de què vàrem dur a un home negre per representar al rei Baltasar. Ja que en aquest número estem per treure els pedaços bruts, volem donar les gràcies a l'Ajuntament per la botella de xampany que no nos varen pagar.

Passant els dies, les hores, els minuts... arribarem a les festes de Sant Antoni, aquí sí que vàrem fer sarau i bulla, el dissabte férem un gran fogueró davant es "solar", després de costoses gestions amb els veïnats corresponents, aquesta nit va ser una nit "GUAY", cantàrem cançons i anàrem a cantar-ne als altres foguerons. Després de fer aquest esforç d'anar-hi només hi va haver un sol fogueró dels déu que ens convidàs a beure, això es diu voler bé als quintos! suposam que va ser perquè no ens engatàssim, si aquest fou el motiu, gràcies pel detall.

El dia de Sant Antoni vàrem fer

un poc de "SHOW" amb una carrossa, feta un poc de manyar, ara vos adjuntam les cançons que vàrem cantar el temps de les Beneïdes:

*Sant Antoni n'es vengut
amb un ase amb quatre cames
si sa dona no té mames
s'homo queda ben fotut.*

*Sant Antoni de ses moixes
nostros quintos guardau
tant ses bones com ses coixes
a santa Rita encomanau.*

*Sant Antoni para lloves
per dins mates i clapers
per guanyar quatre doblers
per fer ses teulades noves.*

*Sant Antoni n'es vengut
i amb sos quintos d'Ariany
no hi ha res més fotut
que anar begut tot l'any.*

*Sant Antoni està de vaga
perquè no cobra jornal
i ara s'ha fet concejal
per tenir més bona paga.*

*Per a pasco si ho trobau
hem d'anar a cantar panades
tant si fa fred com si plou
com si caven ses teulades.*

També volguérem posar la nota graciosa a l'acte i "xifonàrem" a la gent (sense mala intenció) després de la darrera cançó férem trencadissa de teules per recordarals que no es recordaven que han de fer unes teulades noves.

Quan haguérem fet això una persona va dir "tal com són fan les coses", això és un petit detall dels molts que ens han fet que, si hem de dir la veritat, trobam que no hi venia a conte i si no l'hem mal interpretat creim que volia dir que els "burros" fan "burrades" cosa que noltros no podem presumir, ni de ser "burros" ni de fer "burrades", perquè si un dia ens hi posam a fer-ne, a qualcú li fugiran les rialles.

Hi ha gent dins el nostre poble que pareix que està empenyada amb això de ses teules, ja diuen "qui té la coa de paia aviat se l'encen", aquesta no era la nostra intenció però en vista

de l'èxit no ens en penedim gens del que vàrem fer i si a qualcú no li va agradar i es va empenyar més mal està ell perquè tanmateix ja està fet i no hi ha res a fer, encara més, noltros també ens hem hagut de beure moltes de coses que consideram insultos contra la nostra personalitat, que ens han humiliat i ofès i per no tenir-vos amb les ganes de saber-ho, en podem dir qualcuna, per exemple, ens han dit, paraules textuals, que "vos vàreu posar a l'altura dels mariers" això ho trobam una ofensa contra la nostra persona i volem dir a aquesta que si noltros ens vàrem posar a aquesta, ja sabem que està lleig dir-ho, però volem que en quedi constància del fet, no sabem a quina altura es va posar ell el dissabte de Sant Antoni, als foguerons. Creim que per una persona que desenvolupa el càrrec que està desenvolupant aquesta persona dins el nostre poble, va quedar molt baix i vulgar el que feia. Ja sabem que hi ha llibertat de fer el que es vulgui sense fer mal a ningú i que aquesta podria ser la seva resposta a la seva actuació, així que nosaltres agafàrem aquesta llibertat el dia de lo de ses teules, creim que fa empegueir que persones com aquestes es puguin aficar amb aquests temes que són més per riure que per agafar-ho en serio. No volem deixar el tema enterrat i haver de rebre totes ses bofetades noltros, les nos hem de repartir, si hi ha gent que no sap agafar les curolles dels quintos un poc en broma, val més que n'aprenqui perquè sinó més d'una vegada ens estirarem es monyo.

ELS QUINTOS.

**ASSOCIACIÓ
PREMSA FORANA DE
MALLORCA**

Comunicat de Premsa

L'Associació de la Premsa Forana de Mallorca vol fer públic la seva solidaritat amb les emissores de ràdio i de televisió local, que recentment han sofert escorcolls i denúncies, al temps que ens felicitem per la constitució d'una federació d'emissores per defensar el dret més elemental de llibertat d'expressió reconegut per la Constitució.

Sant Joan, gener de 1988

RÀDIO JOVE

La direcció General de Joventut ha posat en funcionament la "RÀDIO JOVE", que tal com el seu nom indica està adreçada principalment als joves, i té com a objectius, entre d'altres, informar de la realitat quotidiana i especialment de la problemàtica juvenil, difondre les activitats i les iniciatives que afecten a la joventut i que es generen des de l'Administració o bé des dels mateixos joves; esser un marc de debat i d'opinió dels temes d'interès juvenil; facilitar mitjançant la informació la formació integral dels joves i obrir un camp experimental per als joves estudiants de periodisme o pels interessats en el món de la comunicació.

OBRA CULTURAL BALEAR

ASSESSORAMENT ALS SOCIS (Recepció de TV3 en Estereo-Dual)

A partir del 15 de març es rebrà a les Illes Balears la TV3 en estereo-dual (bilingüe).

Permetrà escollir entre la versió en català i la versió original (anglès, alemany, francès, etc.) de pel·lícules, sèries, etc.

En benefici dels socis i davant el gran nombre de consultes rebudes, OBC i Voltor cream un servei d'assessorament sobre totes les informacions relatives a aquesta notable millora de l'oferta de la TV3.

Telfs: 71.79.48 y 71.48.57. Matins de 10 a 12 h.

CAMPANYA DE CONTROL DE RADIOACTIVITAT

La Conselleria de Sanitat i de Seguretat Social ha realitzat des del 15 d'octubre de 1987 fins a principi de febrer, una campanya de control de radioactivitat a aus migratòries. Les mostres s'han analitzades als laboratoris del Ministeri de Sanitat i Consum i del Centre d'Investigació Energètica, mitgambiental i tecnologia (anomenat abans Junta d'Energia Nuclear)

Els resultats obtinguts són els següents:

Mostres analitzades	81
Mostres amb radioactivitat NO detectada	76
Mostres amb radioactivitat detectada.	5
Porcentatge de positivitat.	6, 17

Les xifres de les cinc mostres positives, són les següents: 91, 87, 149 i 79 bequerelios /Qgr.

També s'han analitzats 5 mostres de esclata-sangs que han resultats negatives en quant a contaminació radioactiva.

ENTREVISTA A: MIQUEL BAUZÀ MAYOL

SAIG: Cercant al diccionari, un saig, és el funcionari encarregat de fer les citacions, crides i altres manifestacions de l'autoritat municipal.

Aquest càrrec, a Ariany, quasi bé ha estat dinàstic, ja que fa prop de seixanta anys que ha estat en mans de la mateixa família. Primer fou el pare, després, quan va morir, va passar a mans del seu fill que ha desenvolupat aquesta funció al llarg de 27 anys i que si Déu ho vol es jubilarà el proper mes de març.

Que podem dir de l'amo En Miquel? Crec que una sola paraula el defineix: Bondat. És un home que comunica pau i bondat, un home que ha viscut a cavall entre l'Ajuntament de Petra i el d'Ariany i que ha vist i viscut moments trascendentals de la nostra història, no oblidem que abans d'independitzar-se Ariany de Petra, l'amo En Miquel dependia directament de l'Ajuntament petrer, i pràcticament era l'enllaç entre el Balte de Petra i el pedani d'Ariany, ja que era a través d'ell que es feien i enviaven els encàrrecs.

Però anem directament al que ens conte el nostre saig.

Quants d'Anys teniu ara?

Es mes de març en faré seixanta cinc.

Quants en fa que feis de Saig?

Ara en fa exactament, vint-i-set i dos mesos.

Quant hi vàreu entrar?

Quan va morir mon pare. Ell encara no estava retirat, llavors es retiraven als 70 anys i ell en tenia 67. Jo, sa veritat, és que no m'ho havia plantejat mai esser saig, però davant aquella situació, vaig fer un pensament ja que jo estava sense fer feina i vaig dir: Provaré a veure si m'agrada i ha estat així que he estat fins ara.

Què recordau del vostre pare?

Me'n record principalment de s'època d'es Moviment. Es vespre feia ses crides i com que mon pare no sabia llegir, jo l'havia d'acompanyar i llegir els escrits que cridaven els joves a files. Es feia de vespre, perquè era quan sa gent venia de foravila de fer feina.

Quants d'anys hi va fer es vostro pare de saig?

Trenta i pico.

I quina diferència hi ha entre un saig d'un temps i un d'ara?

Avui, s'està molt millor. Un temps, els feien fer molta més feina. Jo record que a mon pare, li feren fer s'aljub net i es pou bo també. Un temps, feien crides, però ara tot ha evolucionat, i en-

lloc de crides, es fan lletereros i es posen als bars, botigues, etc.

Com eren ses crides?

Es feien per tots es cantons d'es poble. Començava per Sa Creu i per avall fins haver acabat tot es poble. Primer ho feia tot a peu, però al final ja anava en so motoret.

Hi havia dues classes de crides, ses que m'encarregava s'Ajuntament i ses particulars. S'Ajuntament, em manava fer crida quan, per exemple, era s'hora de pagar arbitres. En aquests casos, agafava es tambor i després de fer uns quants redobles per cridar s'atenció de sa gent i que sortís a fora, deia:

"Se fa sebre a n'es públic per orde del senyor alcalde, que...

I acte seguit, exposava lo que m'havien manat que anunciàs.

Si no era l'Ajuntament, sinó que era un particular que me venia i me deia: "Vols fer una crida per anunciar tal cosa?" També ho feia. El cas més freqüent, era quan venien es marxandos a sa plaça, ja fos per vendre sabates, roba, olives, o qualsevol cosa. En aquests casos, agafava sa corneta i també anava a fer crida i per exemple, en cas que fos un marxando de roba, deia:

"Se va sebre a n'es públic, que qui vol comprar roba bona i barata, que vagi a sa plaça".

També es podia donar es cas que qualcú perdés alguna cosa i em demanaven si podia fer una crida perquè li tornassin si la trobaven. En aquests casos, deia:

"Se fa sebre a n'es públic, que tal persona ha perdut tal cosa, es que ho trobi, que li torni, hi haurà qualque cosa de trobis."

Quina diferència hi havia entre una crida de s'Ajuntament i una altra particular?

Per començar, ses manades per

s'Ajuntament, estaven precedides per redobles de tambor, mentres que ses particulars, estaven anunciades per sa corneta o sia, que sa gent, abans de sortir al carrer, ja sabia si era una crida oficial o particular. A més, ses manades per s'Ajuntament, sempre començaven dient: Se fa sebre a n'es públic, per orde del senyor alcalde, mentres que ses particulars, no anomenava per res es batle.

En tant de temps com heu estat en aquest càrrec haureu conegut molts de batles?

Has de tenir en compte que vaig dependre de Petra vint-i-un anys i per tant depenia del batle d'allà, aquí només hi havia un batle pedani. Jo, dos pics a sa setmana, anava a s'Ajuntament de Petra i duia els encàrrecs.

En total, he conegut quatre batles de Petra, En Pedro Bonnín, En Miquel Comas, D. Toni Bauzà i D. Toni Oliver i 4 d'Ariany, l'amo En Toni Pavana, En Melsiòn Julià, En Gori Obrador i En Toni Pascual que és es d'ara.

Teniu qualque record especial de cada un d'ells?

Tots han estat molt bons amb mi i sempre he pogut fer el que he volgut, però un record especial el tenc de l'amo En Toni Pavana, ja que va esser en es seu temps que me vaig casar i me va donar quinze dies de permís. Per cert, quan feia vuit dies que m'havia casat, ell va morir i vaig haver de tornar de sa lluna de mel.

Heu tengut qualque dificultat pel fet d'esser saig?

Sempre hi ha qualque cosa, però sense importància. Sempre he procurat dur-me bé amb tothom, i no he tengut mai desunions. En quant a dificultats, a vegades no he pogut anar a qualque puesto perquè estava de servici, però, això ho duu sa feina.

Si tornàssiu néixer, voldrèu tornar esser saig?

No, crec que no. Bé si no trobàs res més sí, però és una feina on no te pots fer molt amunt.

Com és que no vos ha agradat?

No és que no m'hagi agradat, però es temps moderns duen moltes complicacions. Un temps tot era més bo de dur, ara cada dia te compliquen sa vida.

Segons tenc entès, per suplir-vos hi haurà oposicions, què trobau d'això. Creis que n'hi haurà molts que se presentaran?

"ES SAIG D'ARIANY

Lo de ses oposicions trob que està bé, i crec que n'hi haurà molts que s'hi presentaran, ja que lo de sa feina està molt malament i hi ha molts de joves que en cerquen.

I ja per despedir, voleu des d'aquí dir qualque cosa al poble d'Ariany?

Sí. Que estic molt content d'es

poble i que crec que no tenc a ningú ofès, Si pensàs que tengués qualcú agraviat, ara mateix aniria a demanar-li perdó, però gràcies a Déu no és així. Estic molt content i lo més important, és que me'n vaig amb sa consciència ben tranquil·la.

BIEL TOVELL

Vint-i-set anys ara farà que en Miguel Saig a Ariany va venir, quan son pare va morir, ell llavors ho rellevà, i ara de saig acabarà, perquè més no pot seguir.

Vint-i-set anys de servici, a n'es poble arianyer, ell sempre amb tots ha quedat bé, i crec que d'ell ningú té malícia, ell sempre ha complit es servici, i fent lo que havia de fer.

Ara es saig ja no fa crides, amb lo també p'es carrer,

ara ja és més bo de fer, perquè ses ordres queden escrites, a un tauló ben escrites, que hi ha dins cada café.

Déu et conservi s'humor, Miquel Saig i és sa darrera, i es temps que de vida et queda, tenguis pau i unió

i un duro per gastar-lo, sempre a dins sa cartera, que això és sa millor manera, per una vida millor.

Joan Frontera

PERSONATGE

El personatge d'aquesta vegada l'atribuim a Sant Blai per esser un sant que té una gran tradició dins tota Mallorca, com tots sabem Sant Blai és l'advocat del mal de coll i la seva festivitat, pels qui no ho saben és el dia 3 de febrer, per esser l'advocat de les malalties relacionades amb el coll, la tradició és anar a beneir caramel·los i altres llepolies i anar a posar-se oli en el coll, bé, és tradició en els altres pobles de Mallorca, perquè al nostre això ja ha passat de moda i per primera vegada des de fa molts d'anys no es va fer la tradicional beneïda de Sant Blai.

Esperem que per ser l'únic poble de Mallorca que ha passat això, ara no hàgim de pagar les conseqüències i patiguem mal de coll tot l'any.

NOTÍCIA

Ja era hora! segurament pensaran molts quan vegin la notícia d'aquests mesos, a la fi ja tenim escut!, idò sí que encara que hagi arribat tard (ja fa quasi cinc anys que som independents) ja tenim escut que representa el nostre poble, aquests mesos el nostre Ajuntament va aprovar el que serà l'escut d'Ariany i que ens representarà enllà on figuri, aquest escut ja està encarregat a l'escultor que l'ha de fer i llavors l'hauré de dur a Lluç.

Ara ja no haurem de passejar pus el quadre que hi ha a la rectoria per aquí i per enllà per poder donar constància de la nostra identitat, a lo millor ara ja s'haurà acabat amb la petita polèmica que hi havia entorn a aquest tema.

BALANÇ ECONÒMIC
DE LA PARRÒQUIA D'ARIANY
DE L'ANY 1987

ENTRADES

Col·lectes ordinàries.	491.400
Donatius per a la Parròquia . . .	7.500
Caixonets.	35.200
Festa de S. Antoni.	54.800
Bar Parroquial.	336.000
Ajuda del Bisbat	147.000
	<u>1.071.900</u>
Donatius per les obres de les teulades.	392.200
	<u>1.464.100</u>

SORTIDES

Obres de conservació i reparació.	48.900
Compres per a la Parròquia . .	10.700
3 caixes de llantions pel Sant Crist.	15.378
Gastos de funcionament	114.054
8.000 sobres per col·lectes de les teulades.	20.000
Gratificació a les religioses. . .	18.000
Retribució al rector (18 mensualit- tats de 23.500)	329.000
Gastos d'IVA pel lloguer del bar Parroquial	57.000
	<u>636.032</u>

LIQUIDACIÓ

Entrades	1.464.100 Ptes
Sortides.	636.032 Ptes
	<u>828.068 Ptes</u>
Saldo 1986.	872.692 Ptes.
Saldo actual	1.700.760 Ptes

MATRIMONIS

Desembre.

Dia 12.- En Joan Matas i Ribot amb
Na Francisca Curient i Maimó,
naturals d'Ariany.

Enhorabona

ESGLÉSIA

DEFUNCIONS

Gener.-

Dia 3.- Josep Sansó Bauçà, fadrí, a
l'edat de 86 anys (Teco).

Dia 5.- Maria Ribot Billoch, fadrina,
de 72 anys. (Billoch)

- Jerònia Ramis Ribot, casada,
de 64 anys d'edat. (Pou)

Dia 9.- Bàrbara Pastor Font, viuda, de
78 anys d'edat. (Camel·la)

Febrer.

Dia 29.- Antoni Mestre Capó, casat,
de 62 anys d'edat. (Capó)

UN ESPACIO PARA DIOS
Un Dios en espera de los hombres

Yo soy Jesús del Sagrario,
que siempre estoy entre vosotros
como amigo y compañero,
y amorosamente os espero
en mi humilde "cabaña";
pero ¿quién me acompaña?
Sí, estoy muchas veces solo.

Soy para vosotros hermano
y me tenéis por extranjero.
No temáis, porque os amo,
y venid, porque os espero.

No sabiendo que hacer, un día,
para quedarme entre vosotros;
y me hice Eucaristía
por puro amor a los otros.

Y así, siempre estoy esperando
en el silencio del Sagrario
y, de quienes no viven amando,
recibo ofensas y algún agravio.

Pero no me canso de esperar,
esperando noche y día,
porque en la Eucaristía
todos me podáis encontrar.

Y así tenéis entre vosotros
un Dios oculto que os ama,
y constantemente os proclama:
"Amaos unos a los otros".

Y mientras tanto esperaré
a los hombres, que tanto amo;
por eso a TODOS os llamo:
Venid, que os ayudaré.

Siempre tengo la ilusión
de que un día podré encontrar
quien, en el silencio de la oración,
junto a Mí quiera estar.

Y así su alma encontrará
gozo en su tribulación,
porque mi presencia le dará
gozo en su corazón.

Oh! Si los hombres supiesen
lo que les da la Eucaristía,
sin que a verme viniesen,
no estarían un solo día.

Hacedlo así, y encontraréis
descanso para vuestra alma
y, en este mundo, una gran calma
junto a Mí siempre tendréis.

Sí, hacedlo así, y todos tendréis
lo que necesita vuestro corazón;
seguros de que, en Mí, encontraréis,
para vuestra alma, salvación.

Pues, no lo dudéis, y todos ya sabéis
que, del mundo, el ajeteo
todo es un vano rodeo;
pensadlo, y lo veréis.

Por eso, yo quiero deciros a ti
que en el Sagrario siempre te espero,
porque soy un Dios que te quiero
verte siempre muy junto a Mí.

Y así, junto a Mí encontrarás
amor fuerte para amar
y fuerza inmensa para luchar,
y después, al final triunfarás.
Mateu Buades Cladera, Rector d'Ariany

Ses gloses d'En Pere-Gil

* FLORA MALLORQUINA *

La nostra illa és sortada
perquè tenim sa ventura
que nostra mare Natura
de plantes l'ha ben dotada.

Per tota necessitat
en es camp hi ha remei.
Plantes pes nostre servei
trobarem ben variat.

N'hi ha pes nostre aliment,
també per ses malalties
i per festes i nuvies
flors tenim a bastament.

Per apendre-nos sa lliçó
anomenant cada tany,
no acabariem enguany
tan llarga és sa relació.

Tenint en compte s'edat
comencem per s'olivera
i d'es que venen darrera
en deixarem sa meitat.

Fusta forta, es lladoner,
s'alzina, arbre frondós.
Si en volem un d'olorós
ham de triar es taronger.

Com ferro és sa savina,
molt poques en queden ja
i si les volem contemplar
hem d'anar per la Marina.

Arrabessam ses figueres
i no plantam ametllers.
Ara hi ha més interès
per ses soques de pomeres.

En es cementeri, ciprers
davant "Ses Cases", palmeres
i per damunt ses aceres
de Ciutat, es plataners.

Si no fos pes banyarriquers
que les roben sa llacor
anirien molt millor
ses filades de noguers.

Hem de cercar sa morera
per nodrir i criar es cucs.
En treim un des millors succs
des fruit de sa llimonera.

Mossèn Costa i Llobera
va glosar aquell bell pi
però no va saber dir
si era o no pinya vera.

A qui li agrada sa pera
de set classes pot triar
i si és dols un aglà
pot treura sa fam enrera.

Dins es solcs de sa vorera
hi solem veure es codony
a cada codonya un bony
que talment no fa mangera.

Per sa banda de Porreres
hi trobam s'albarcoquer
S'albercoc va des sequer
cap a terres estrangeres.

Sense tenir cants arrel
també hi ha es ginebró,
flors de boca de lleó
i llances de canyamel.

Tacades de vermell gall
bones planades de blat
absenta per s'anissat
per calmar dolors, cascall.

Terra negra, es garballé,
poruga sa violeta
i sa més fina oloreta
de sa flor de sa passió.

Per no haver de bufar
tenim ets apagalluns
i per fer bons escalduns
pastanagues i safrà.

Per trobar fonoll marí
lluny haurem de caminar
i fer un capbussó a la mar
per ses alques veure-hi.

Si volem fer un cuinat,
patates, bledes i cols,
arrós, ciurons i fasols
tendrom...si les hem sembrat.

De ses que veim cada dia
n'hem anomenades quaranta
però ara jo voldria
recordar-vos una planta
que és tot una fantasia.

¿Qui no ha sentit parlar
de sa flor romanial,
qual pedra filosofal
per qui la pugui agafar?

No hi ha enginy humà
de captivar-la capaç.
Com més allarguem es braç
més enfora se fard.

*****

Pere-Gil

ACCIÓ SOCIAL

A través de l'àrea d'acció social, el Consell de Mallorca

compleix una tasca assistencial bàsica mitjançant el conjunt de centres que són propietat seva,

i amb ajudes a totes les entitats amb fins socials a Mallorca.

L'Hospital General, l'Hospital Psiquiàtric, la Llar de la Infància, la Llar de la Joventut, la Llar dels Ancians i el Patronat Verge de la Salut,

són els Centres que el Consell Insular té al seu càrrec.

Però l'activitat social del Consell de Mallorca no s'acaba aquí. Es concedeixen ajudes a nombroses entitats de l'illa, amb importants subvencions.

S'organitzen conferències i campanyes de divulgació sanitària. Se celebren cursos de Prevenció antidroga i antialcohòlica a nivell escolar. Es potencia l'organització de congressos i simposis mèdics

i es publiquen manuals tècnics sobre temes sanitaris.

Aquestes són les tasques de moltes de persones que treballen intensament en el Consell Insular, i obtenen bons resultats per a Mallorca.

BON CONSELL, BONS RESULTATS.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

ARA FA 19 ANYS QUE...

Va apareixer el primer nombre de la revista Ariany, baix la coordinació de D. Mateu Amorós, i en ella...

- Es dona conte dels baptismes i defuncions realitzats a la nostra parròquia durant l'any 1968, en total hi va haver 10 baptismes i 16 defuncions.

- Es va beneir la creu de So'n Bonany (dia 1 de gener) en recordança del qui va estar 37 anys a la nostra parròquia, D. Martí Truyols Sureda, el dematí es va celebrar un Solemne Ofici en sufragi de la seva ànima, l'horabaixa es va fer la benedicció amb el P. Gabriel Genovard, TOR; assistit per D. Jordi Pascual, rector de Petra; D. Miquel Estadés, rector de Maria de la Salut, i D. Mateu Amorós. D. Baltasar Coll va pronunciar un petit discurs; el coro parroquial baix la direcció de D. Pere Julià va interpretar hermoses composicions polifòniques.

Els padrins de la creu foren D. Joan Genovard i la seva esposa D. Catalina Vidal, els costos de la mateixa varen ser sufragats per la família Genovard-Ferrer i la família Sancho-Genovard va regalar el terreny per col·locar-la.

- Per Sant Antoni hi va haver dos foguerons a la plaça i un a l'església.

El dia de Sant Antoni hi va haver les tradicionals beneides enllà on varen participar 12 carrosses i va guanyar una que es titulava "Sant Antoni".

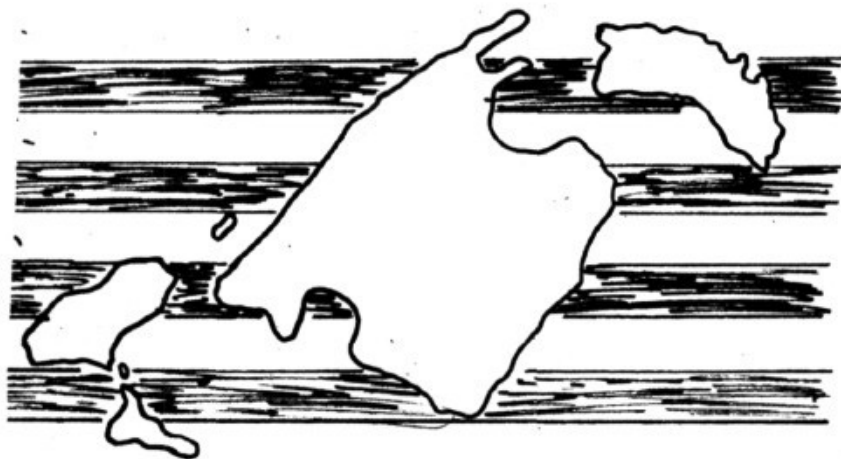
La porcella donada pels Srs. Ferrer i Sansó va tocar a En Bartomeu Ribot.

SIAN AMB TOTS
ELS NADIS DE

ARIANY

ELS MORADORS D'ARA,
ELS ABSENTS QUE
L'ENYOREN,
ELS AMICS QUE
L'ESTIMEN,
ELS BENEFACTORS
QUE L'AJUDEN,
LA GRÀCIA ABUNDOSA
I LA MISERICÒRDIA
LA CARITAT I LA PAU
FE CUSDA
DE PART DE DEU PARE
I DE JESUCRIST;
FILL DEL PARE,
NAT A BETHLEM DE
MARIA VERGE.

COLOM I PASTOR, BARTOMEU Els principis de la Llei de Normalització Lingüística a les Illes Balears

El llibre de Bartomeu Colom, "Els principis de la Llei de Normalització Lingüística a les Illes Balears", editat per l'Obra Cultural Balear, és el primer intent -força reeixit- d'analitzar el contingut de l'esmentada llei, aprovada solemnement -i gairebé entusiàsticament- per totes les forces polítiques de les Illes fa devers un any i mig.

Avui en dia, quan el sector públic ha adquirit tanta importància, la supervivència de les llengües depèn més que mai de les decisions polítiques. Al nostre cas, la Llei de Normalització Lingüística és l'expressió concreta d'aquesta decisió. Com diu l'autor, estam davant una llei d'objectius "que fixa fil per randa la política a seguir en matèria lingüística".

Aqueta voluntat política, però, no es pot concretar només fent una llei. Cal executar-la. I és en aquest moment que el llibre de Bartomeu Colom esdevé molt útil i clarificador, per la minuciositat amb què analitza les conclusions que es deriven dels principis de la llei. La igualtat plena entre les dues llengües oficials, el fet que el català es consideri la llengua pròpia de la nostra comunitat, la responsabilitat que s'encomana als nostres governants, el dret dels ciutadans a triar la llengua oficial que volen emprar en les seves relacions amb l'Administració, la promoció de la nostra llengua a l'ensenyament, als mitjans de comunicació...; són principis que suposen unes accions concretes dels poders públics. Els hem d'exigir, si volem salvar la llengua, que les duiguin

a terme fins a les darreres conseqüències. El llibre de Bartomeu Colom ens dona pautes de què podem exigir als nostres representants i suggereix quines decisions polítiques s'haurien de produir per a un correcte desplegament de la llei.

Es tracta, en definitiva, que la llei toqui de peus a terra. A més de l'aplicació correcta -i generosa- dels seus principis, fa falta estendre la seva influència a tots els àmbits. És imprescindible que els Ajuntaments aprovin els seus respectius Reglaments de Normalització Lingüística per regular el seu paper en la tasca de recuperació lingüística, que les escoles explotin al màxim les possibilitats que es plantejen a la llei, que el nostre Govern assumeixi d'una vegada "la planificació, organització, coordinació i supervisió del procés de normalització de la llengua catalana", tal com mana la llei.

Els ciutadans, però, en tenim la darrera paraula. La lliure elecció lin-

güística -com diu Colom- "és un dels principis sobre el qual pivota la llei". No serviran de res totes les disquisicions si no exercim el nostre dret a viure totalment en la nostra llengua: a adreçar-nos a un desconegut sense canviar d'idioma, a tirar instàncies en català i que l'Administració ens hi respongui... Així omplirem de sentit els articles de la llei. Si no, es quedarà en una elucubració estèril.

Miquel Vives.

ASOCIACION DE PENSIONISTAS DE LA TERCERA EDAD DE ARIANY

(Continuación a la página 12 del nº 160, Septiembre-Octubre de 1987 de esta Revista)

Artº 24.- La Junta Directiva estará compuesta por diez asociados, con los cargos siguientes: Un Presidente, un Vice-Presidente, un Secretario, un Vice-Secretario, un Tesorero, un Vice-Tesorero y CUATRO Vocales.

Artº 25.- La Junta Directiva podrá actuar en pleno, o designando una Comisión Permanente, que estaría compuesta por tres miembros de la Junta Directiva y elegidos por la misma.

Artº 26.- Los cargos de la Junta Directiva son honoríficos y voluntarios, siendo la duración de su mandato de CUATRO años, renovables por mitad, pudiendo ser reelegidos.

Artº 27.- La Junta Directiva o Comisión Permanente se reunirá una vez cada mes en Sesión Ordinaria, y en Sesión Extraordinaria cuando lo considere oportuno el Presidente o cuatro miembros de la Junta.

* * *

El día 16-X-87 previa concertación, tuvimos una entrevista con el actual Presidente del Consell Insular de Mallorca, Excmo. Sr. D. Juan Verger Pocoví, el que suscribe en presencia de Bernardo Mestre Costa y Juan Fronte-

ra Mestre, volvimos a insistir en la solicitud de subvención efectuada el 16-6-87, al entonces Presidente en funciones Excmo. Sr. D. Jerónimo Albertí, que no cuajó ya que no tuvimos noticia de ello. Resultado de esta última petición al actual Presidente, es el fruto de haber recibido el día 1º de Diciembre último, una subvención del Negociado d'Acció Social, del Consell Insular de Mallorca, cuya cantidad cubre los gastos de la adaptación efectuada en el Local Social de esta Asociación. Quedamos pendientes de recibir la Subvención para la reforma de la instalación eléctrica, ya que tendremos que instalar un contador eléctrico propio, también falta la subvención para el mobiliario. El 24-I-88 el que suscribe insistió por carta entregada personalmente, al actual Presidente del Consell Insular de Mallorca, sobre las cantidades que precisamos para la instalación eléctrica y el mobiliario. Para el día 24 del actual mes de Febrero, tenemos ya concertada una entrevista con citado Presidente; esperamos que todo salga bien y en la próxima Revista podamos hablar de la inauguración del Local Social de la Tercera Edad.

ANUNCIO

Insisto una vez más, sobre la CARTILLA SANITARIA a que hace refe-

rencia la página 13 de la Revista nº 161, meses de Noviembre-Diciembre 1987.

Para los mayores de 65 años, y según pasen los años irán rebajando la edad, hasta que la tengan todos los españoles. Para adquirirla acudan ante Jaime Sansó Caldentey, C/ Menorca, 14, con:

Una foto tamaño carnet.

Una fotocopia del Documento Nacional de Identidad.

Una fotocopia de la filiación de la Seguridad Social; o sea de la hoja que necesitan para que el Médico les pueda entender las recetas.

Las fotocopias, en "La Caixa" a donde la mayoría cobran la pensión, las harán gratis.

Al tener la CARTILLA, el Médico irá anotando todas las vicisitudes de cada cual; como enfermedades padecidas, medicamentos que puedan ser contraproducentes, tensión Alta, etc. etc., Todo ello favorecerá al paciente en caso de accidente, o de enfermedad repentina, que tenga que ingresar en alguna Clínica, en casos urgentes, llevando dicha cartilla en regla, equivale a poderle salvar la vida, que en caso contrario no teniendo la cartilla, el médico que le atiende al no conocer el historial del individuo, no le puede atender debidamente y el paciente fallece.

CANÇONS DEDICADES A D. MIQUEL PAYERAS, MESTRE D'UN TEMPS D'ARIANY

A vostè, D. Miquel Payeres,
un parell de cançons li faré,
ja que és tan arianyer,
que pareix que si sent bé,
i llavors que a Ariany deixà també,
moltes de lletres primeres,
que han servit per batxiller,
i llavors per vàries carreres.

Vostè va orientar la vida,
de molts infants petitons,
d'ensenyar-los ses lliçons,
que aprenien cada dia,
i fent aquesta feina sabia,
que vendria s'alegria,
de bones conclusions.

Vostè va esser un mestre bo,
perquè estimava sa feina,
igual des que maneja s'eina,
que pareix que està fet per allò,
idò es joves necessitaven això,
una estimació de bon cor,
fins que les entràs l'eima.

També les feia fer "retos",
segons un dia vaig llegir,
i era per fer-los cumplir,
tant ses lliçons com es verbos,
i això eren bons modelos,
que també tengueren bon fi.

També tenia una cosa bona,
que era l'educació,
i llavors sa vocació,
d'un mestre amb il·lusió,
que teníem dins el poble.

I ara ja mos ha deixat,
i fa feina a una altra escola,
supòs que és feina més bona,
perquè la fa a Ciutat,
i a Palma ja s'ha alegrat,
i fins que estigui jubilat,
a Palma serà sa part bona.

Ara li faig sa darrera,
més ja no vull allargar,
perquè cansat em trobarà,

si jo no trob sa barrera,
i com ho som Joan Frontera,
de raça arianyera,
s'adéu li vull donar.

Si troba que ho he fet bé,
vostè mateix jutjarà,
jo no sé molt de glosar,
però qualque cançó sé fer,
i a n'es poble Arianyer,
sempre tots l'hem d'alabar.

Ara ja s'ha jubilat,
segons un dia em va dir,
que Ariany volia venir,
i amb noltros se volia unir,
amb es de sa tercera edat.

Joan Frontera Mestre

TEST CULTURAL

- 1) "L'Odisea", és un poema èpic grec. Sabries dir qui és l'autor?
  - Platón
  - Homero
  - Aristóteles
  - Pitàgoras.
- 2) Qui va manar construir el Castell de Bellver?
  - Jaume I
  - Jaume II
  - Pere IV d'Aragó
  - Marquès de Vivot
- 3) Qui va escriure "La familia de Pascual Duarte"?
  - Camilo J. Cela
  - Terenci Moix
  - Francisco Umbral
  - Alberto Vázquez-Figueroa
- 4) Quin any es va convertir Ariany en parròquia?
  - 1898
  - 1912
  - 1935
  - 1975
- 5) Qui va compondre la peça musical "Suite Iberia"?
  - Manuel de Falla
  - Maurice Ravel
  - Enrique Granados
  - Isaac Albéniz.

***

LLETRES BARREJADES

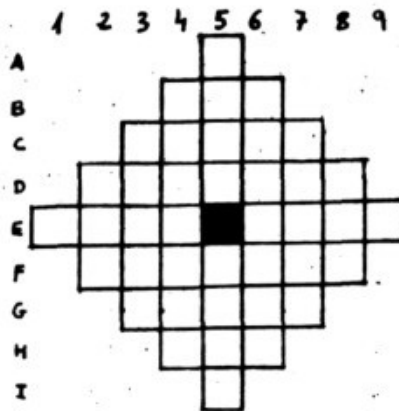
Intenta trobar 10 noms de flor.

Q W I R I L L P O I
 G H J K L M N B T R
 L R A F U N E N H S
 A S P U C Y E H U I
 D A E R L M V T Y U
 I H T R A S O R A A
 O P U S V L N P O I
 L M N T E F G H J L
 A E I L L E V A M A
 P Q A K L K J G F D

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS.- A) Consonant. B) Present indicatiu verb deure. C) Que té por. D) Estat del qui està sol. E) Tractament que s'usa davant el nom o llinatge de les dones casades o viudes. (Rev) fava tendre. F) Guarnit de cercles. G) Marca d'unes begudes refrescants mallorquines. H) Sencer. I) Consonant.

VERTICALS.- 1) Consonant. 2) Recipient generalment de roba que serveix per guardar gra. 3) Present indicatiu del verb poder. 4) Que pateix dolor. 5) Nom d'apòstol. D'ell es fan les mantances (Rev). 6) Diminutiu de cudol. 7) Ha remogut la terra amb una aixada. 8) Fer..., esdeixar veure la cara que es tenia amagada. 9) Consonant.

SABIES QUÈ...?

- Allà pel segle XIII, quan el Repartiment de les terres de Mallorca, Ariany, era una alqueria i tenia per nom "Alqueria d'Arian"...?
- Balears, és la regió en renda per càpita més alta d'Espanya...?
- El Consell Insular de Mallorca, ha comprat Sa Dragonera al Banc de Bilbao per 270 milions de pessetes...?
- Els holandesos, devers l'any 1614, fundaren l'actual Nova York, aleshores anomenada Nova Amsterdam...?

... IDÒ ARA JA HO SAPS!!

RACÓ POÈTIC

Tenim aquí un bell poema de Joan Alcover, publicat a l'any 1899 que té per títol "La llengua pàtria" on podem apreciar la consciència que va prendre davant el fet lingüístic.

A la musa castellana
 mos anys millors he donat,
 d'una altra musa germana
 fundament enamorat.

¿Què podré donar-li ara,
 per la tardor ensopit?
 Qualque cosa bull encara
 al fons de mon esperit.

Llengua de perfums mesella,
 tal volta, amb rara virtut,
 com una pluja novella
 me torni la joventut.

Sols ella arribar podria
 de mon cor fins a la rel.
 Si altra esposa fou ma Lia,
 ella serà ma Raquel.

***

PENSAMENTS

- No ets ric pel que tens, sinó pel que ensaboreixes.
 (Antonio Gala)
- Hi ha persones que transmeten llum i n'hi ha altres que ho obscureixen tot.
 (Phil Bosmans)
- És molt ignorant aquell que té una resposta a cada pregunta.
 (Voltaire)
- No val el vaig esser sinó el som.
 (Tirso de Molina)
- Si Déu no existís, l'hauríem d'inventar.
 (Llorenç Villalonga)
- Una bona acció, encara que sia feta al més recòndit dels deserts, repercuteix damunt tot l'univers.
 (Nikos Kazantzakis)
- Què significa llibertat en boca dels esclaus del plaer, del confort, de la vanitat?
 (Gustave Thibon)
- Si vols viure una gran vida, cerca't una gran causa.
 (Elia Kazan)

Sa farola orelluda

- Com anam Tonina!
 - Uep Francina, va bé!
 - Què tens mal de coll?
 - No, però pas una penada de no agafar-ne enguany; per paga, no tenim cap llepolia beneïda per Sant Blai, ell es capellà no va beneir, ni tan sols el va invocar.

- Si vols que te n'arrambi un parell, jo en vaig beneir amb s'aigua de sa piqueta, i Na Joanaina té paciència que sa nora li va dur de Maria de la Salut.

- Idò me'n pots arrambar un parell i en haver-los acabats ja donarem feina a n'es metge.

- Ah! i tanta sort que tenim força parallamps, perquè cada vespre estarem a les fosques.

- I això?

- Ell que te pareix, tampoc hi va haver beneïda de candeles.

- Idò així!, Ni candeles, ni calistro.

- Filleta, es temps canvien, lo que s'usa no té excusa. Ja ho veus, un temps per Sant Antoni, només sentien xeremies i enguany no sé quina tonada han inventada, però tot lo dia vàrem sentir "Boys, boys, boys".

- Sí, i un temps que estalviàvem tot quant podíem i ara ja ho veus, es quintos a ses carrosses tiraren tant de paper d'excusat que mos hagués bastat per tot l'any, i de teules noves sí que en tiraren!

- Sí, haurien bastat per tapar mitja teulada de l'església.

- Calla, que em fèia consciència.

- Encara sort que hi ha qualche notícia bona!

- Idò ja la me diràs, perquè jo...

- O no ho saps? ell han començat es camí de Sa Marquesa!

- De sa marquesa!! O n'hi ha cap d'aquestes senyorotes a Ariany?

- Què no ho sabies? em pensava que no eres tan croia; pareix que no surts de sa llogiguera. Fa dos anys que en parlen i tu no te n'havies donat compte?

- No, no sabia res. És que per paga ara ja no fan crides, i com que tenc sa

vista fotuda, no afín sa lletra menuda dels "bandos" que pengen a ses botigues.

- Tu no saps que abaix de S'Auberg hi havia un camí que anava fins a sa possessió que Sa Marquesa d'Ariany tenia a Manacor?

- I tú com ho saps? que ets de lletruda!

- Fieta, una que llegeix. Què no ho vares veure a Sa Fulleta. Es batle ho va encetar, llavors, D. Sebastià Rubí va explicar fil per randa camins i caminois per on passava, i ara sense donar-nos compte, ja tenim ses marjades enlaire.

- Bé això no ho sabia, però, ah que no saps que han desembossat sa síquia Parera?

- I a on és això?

- Foil, no pareixes d'Ariany. Sa síquia Parera, és sa que fa partió entre Ariany i Petra. No, i et dic que En Gori anava ben bufat amb aquesta síquia, en tenia de mal de caps!

- Sí? per què?

- Devia tenir por de negar-se.

- Per cert, com va anar s'anada a Lluc?

- Calla que estic empegüida, tots els pobles tenen s'escut allà i noltros hi tenim sa rajola ben buida.

- No et preocupis, ben prest hi serà.

- Sí? i com ho saps?

- Se coneix que no vas a n'es ple-nos. Ell en varen tenir un d'extraordi-nari per aprovar s'escut.

- Sí? I d'es cotxes aperduats per es poble no en parlaren? pareix que els lleven amb comptagotes. Meam si haurien posat un negoci de xatarra!

- Alerta! Tot pot esser.

SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

TEST CULTURAL

- 1) Homero
- 2) Jaume II
- 3) Camilo J. Cela
- 4) 1935
- 5) Isaac Albéniz

LLETRES BARREJADES

Q	W	T	R	L	L	P	O	I	
G	H	J	K	L	M	N	B	R	
L	R	A	F	U	N	E	N	H	S
A	S	P	U	C	Y	E	H	U	I
D	A	E	R	L	M	V	T	Y	U
I	H	T	R	A	S	O	B	A	A
O	P	U	S	V	L	N	P	O	I
L	M	N	T	E	F	G	H	J	L
A	E	I	C	L	E	V	A	M	A
P	Q	A	K	L	K	J	G	F	D

LLETRES CREUADES

HORITZONTALS.- A) P. B) Dec. C) Po-ruc. D) Soledat. E) Madò. óvaF. F) Cerclat. G) Miret. H) Tot. I) P.

VERTICALS.- 1) M. 2) Sac. 3) Podem. 4) Dolorit. 5) Pere. croP. 6) Cudolet. 7) Ca-vat. 8) Tet. 9) F.

S'orella de sa farola